



העולם הבא, ואף על גב שסודות עליונים אחרים נאמרו בסוד של אל"ף, אבל זה הוא הברור של סוד הדבר כמו שהוא בספר זה (של אדם), וכאן הוא הברור של הסוד, ומכאן התפשטו אותיות אחרות, כלם בצדן, כל אחת ואחת פראוי לה.

והאות הזו הכל הוא אחד, ו"ו ואל"ף, פרט לכך שזה מסתיר הכל בתוכו וזה מראה את כל דיוקנו, ואם תאמר, שתי היררכים שלא נראות? כן הוא ודאי! שהרי שלשה צדדים הם סוד של שלשה אחרים.

ועוד, אלה הם סוד תורה שבכתב, הכלל של הכל, ומכאן יוצאים כל השאר. כמו כן נביאים וכתובים כלם כאחד, אל"ף הוא אחד, הסוד של שלשה גונים כאחד, שהם האבות, וכשהאבות מתחברים כאחד, הם אחד, ועל כן נקרא אל"ף, אחד ראש לכל האותיות, הסוד של תורה שבכתב, כמו שנתבאר.

ועל כן, ו' ואלף הם סוד אחד, האות ו' דיוקן של אדם, הראש והגוף, התפשטות אחת. אל"ף השלמת הדיוקן להראות. וכי תאמר, ו', שהיא התפשטות אחת, התפשטות אחת בלי דיוקנאות אחרים, למה הסוד שלו שש, והאלף שהיא שלשה דיוקנאות, למה הסוד שלה אחד?

אל"ף מכאן, הסודות שעולים בשם הקדוש אסור להרבותם בפרט, אלא לחבר את כלם וליחד אותם כאחד, להיות אחד, וכשהם כאחד בכלל אחד, בדיוקן אחד, יש לפרש אותם ולעשות פרטים שיוצאים מאותו כלל שגראה.

ועל כן הכלל חוזר להיות פרט, והפרט חוזר להיות כלל. הכלל

דנפיק מעלמא דאתי. ואף על גב דרזין עילאין אחרנין נאמרו ברזא דאל"ף, אבל דא איהו ברירו דרזא דמלה כמה דאיהו בספרא דא (דאדם), והכא איהו ברירו דרזא. ומהכא אתפשטו אתוון אחרנין, פלהו בסטרייהו, כל חד וחד פדקא חזי ליה.

ואת דא פלא איהו חד, ו"ו ואל"ף, פר דהאי אסתים פלא בגויה, והאי אחזי כל דיוקניה. ואי תימא תרין ירכין דלא אתחזיין. הכי הוא ודאי, דהא תלת סטריין, אינון רזא דתלת אחרנין.

ותו, אלין אינון רזא דתורה שבכתב, כללא דכולא. ומהכא נפקן כל שאר. בגוונא דא, נביאים וכתובים פלהו פחדא. אל"ף איהו חד, רזא דתלת גוונין פחדא, דאינון אבהן. וכד אבהן מתחברן פחדא, אינון חד. ועל דא איקרי אלף, חד רישא לכל אתוון, רזא דתורה שבכתב, כמא דאיתמר.

ועל דא, ו' ואלף רזא חדא אינון. את ו' דיוקנא דאדם, רישא וגופא אתפשטותא חד. אל"ף אשלמותא דדיוקנא לאחזאה. וכי תימא, ו', דאיהו אתפשטותא חד, פשיטו חד בלא דיוקנין אחרנין, אמאי רזא דיליה שיתא, ואלף דאיהי תלת דיוקנין, אמאי רזא דיליה חד.

אל"ף מהכא, רזין דסלקין בשמא קדישא, אסור לאסגאה לון בפרטא, אלא לחברא פלהו, ולייחדא לון פחדא, למהוי חד. וכד אינון פחדא בכללא פחדא, בדיוקנא פחדא, אית לפרשא לון, ולמעבד פרטין דנפקי מההוא פללא דאתחזי.

ועל דא, כלל אתהדר למהוי פרט. פרט אתהדר למהוי כלל. כלל דא ו"ו,



דַּאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי פֶרֶט, בְּרִזָּא דְשִׁית, וְאִיהֵי פְּשִׁיטוּ חַד בְּלַחֲדוּי. פֶּרֶט אֶלְף, תֵּלַת דְּיוֹקְנֵינָן מִתְחַבְּרָן פְּחָדָא, וְאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל, בְּרִזָּא דְחַד. וְרִזָּא דָא, כָּלֵל וּפֶרֶט וּכְלָל, א' ו' א', וּכְלָא חַד.

אד"ף פֶּרֶט דַּאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל, וּלְבַתֵּר אֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי פֶרֶט. וְאִיהוּ פֶרֶט וּכְלָל וּפֶרֶט. ו'ו' כָּלֵל, וְאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי פֶרֶט, וּלְבַתֵּר אֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל. וְדָא רִזָּא כָּלֵל וּפֶרֶט וּכְלָל. אד"ף פֶּרֶט, וְאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל, כְּמָא דְאֻקְיָמָנָא, וּלְבַתֵּר אֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי פֶרֶט. בְּגִין דְּאִיהוּ אֵל"ף, וְהֵכִי סְלָקָא בְּרִזָּא דְאֶלְף. דְּרוּעֵינָן וְגוּפָא, וְאֲתֵפְרֵשָׁן רִזִּין לְמַאָה, וּמִמַּאָה לְאֶלְף. עַל דָּא אֶקְרִי אֵל"ף, בְּרִזָּא דְאֵל"ף, אֶלְף חַד כָּלֵל. אֶלְף אֶלְפָא פֶרֶט. ו'ו' כָּלֵל, וְאֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי פֶרֶט, בְּרִזָּא דְאֻקְיָמָנָא. וּלְבַתֵּר אֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל. רִזָּא דְאָדָם חַד. רִזָּא חַד. וּכְלָא סְלָקָא בְּרִזָּא חַדָּא, וּבְמִתְקָלָא חַדָּא לְמַהְיֵי כָּלֵל חַד. ו'ו' אֲתֵהֶדֶר לְמַהְיֵי כָּלֵל חַד, נִהוּרָא חַדָּא, כְּלִילָן בְּשִׁית סְטְרִין.

וְרִזָּא דָא וִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. דָּא ו'ו' דִּהוּא אָזִיל וְנִהִיר בְּרִזָּא דְיִמִּינָא, בְּכָלֵלָא חַדָּא. וּלְבַתֵּר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, אֲתֵהֶדֶר אֶת דָּא לְמַהְיֵי אֶלְף, תְּרִין דְּרוּעֵינָן, דָּא מִסְטְרָא דָא, וְדָא מִסְטְרָא דָא. חַד אֲתֵקְרִי אוֹר, וְחַד אֲתֵקְרִי חֹשֶׁךְ. אֲתֵפְלַג אֶת דָּא (ב"א ו') בְּגוּוּיָהּ, וְכִדִּין אֲתֵפְלַג מַחְלֻקָתָא מִתְרִין סְטְרִין, דְּאִינוּן אוֹר וְחֹשֶׁךְ, דְּכִתִּיב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. מַהוּ וַיִּבְדֵּל דְּאִיתְפְּרֵשׁ מַחְלֻקָתָא הַהוּא, וְאִסְתְּכֵמוּ תְּרִין סְטְרִין לְמַהְיֵי בִשְׁלָם, (ד' ט' ע"א) וְהִבְדִּילָהּ דָּא,

הַזֶּה ו'ו', שְׁחֹזֵר לְהִיּוֹת פֶּרֶט בְּסוּד שֶׁל שֵׁשׁ, וְהִיא פְּשִׁיטוֹת אַחַת לְבִדָּה. פֶּרֶט אֶלְף, שְׁלֹשָׁה דְיֻקְנָאוֹת מְחַבְּרִים כְּאַחַד, וְחֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל בְּסוּד שֶׁל אַחַד, וְסוּד זֶה - כָּלֵל וּפֶרֶט וּכְלָל, א' ו' א', וְהִכַּל אַחַד.

אד"ף פֶּרֶט שְׁחֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל, וְאַחַר כֵּן חֹזֵר לְהִיּוֹת פֶּרֶט, וְהוּא פֶּרֶט וּכְלָל וּפֶרֶט, ו'ו' כָּלֵל, וְחֹזֵר לְהִיּוֹת פֶּרֶט, וְאַחַר כֵּן חֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל, וְזֶה סוּד כָּלֵל וּפֶרֶט וּכְלָל.

אד"ף פֶּרֶט, וְחֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, וְאַחַר כֵּן חֹזֵר לְהִיּוֹת פֶּרֶט, מִשּׁוּם שֶׁהוּא אֵל"ף, וְכֵן עוֹלָה בְּסוּד שֶׁל אֶלְף. זְרוּעוֹת וְגוּף, וְנִפְרָדִים הַסּוּדוֹת לְמַאָה, וּמִמַּאָה לְאֶלְף, עַל כֵּן נִקְרְאוֹת אֵל"ף, בְּסוּד שֶׁל אֵל"ף, אֵל"ף אַחַד כָּלֵל, אֵל"ף אֶלְפָא פֶּרֶט. ו'ו' כָּלֵל, וְחֹזֵר לְהִיּוֹת פֶּרֶט בְּסוּד שְׂבָאֲרָנוּ, וְאַחַר כֵּן חֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל, הַסּוּד שֶׁל אָדָם אַחַד, סוּד אַחַד, וְהִכַּל עוֹלָה בְּסוּד אַחַד וּבְמִשְׁקַל אַחַד לְהִיּוֹת הַכֵּל אַחַד. ו'ו' חֹזֵר לְהִיּוֹת כָּלֵל אַחַד, אוֹר אַחַד, כְּלוּלִים בְּשֵׁשׁ צְדָדִים.

וְסוּד הַזֶּה, (בְּרֵאשִׁית א. ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, זוּ ו'ו' שֶׁהוֹלֶכֶת וּמֵאִירָה בְּסוּד הַיָּמִין בְּכָלֵל אַחַד, וְאַחַר כֵּן וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, הָאוֹת הַזֹּו חֹזֵר לְהִיּוֹת אֶלְף, שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, זוּ מִצַּד זֶה וְזוּ מִצַּד זֶה. אַחַר נִקְרְאוֹת אוֹר, וְאַחַת נִקְרְאוֹת חֹשֶׁךְ. נְחֻלְקַת אוֹת זוּ (ו') בְּתוֹכָם, וְאִזּוּ נְחֻלְקָה הַמַּחְלֻקָתָא מִשְׁנֵי צְדָדִים שֶׁהֵם אוֹר וְחֹשֶׁךְ, שְׁפָתוֹב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. מַה זֶה וַיִּבְדֵּל? שְׁנִבְדְּלָהּ הַמַּחְלֻקָתָא הַהִיא,



היא הבדלת מחלוקת, לאסתפמא למהוי פלא
חד, שלים פחדא.

ובגין כך, א"ו פחדא אינון. ויקרא אלהים
לאור יום, דא סטרא חדא דרזא דאל"ף.

(נ"א ולחשף קרא לילה, דא ספרא חדא דרזא דאל"ף). לבתר

אתפרשו תרין סטרין למיעבד עובדא, חד
עביד ערב, וחד עביד בקר. פיון דעבדו
עובדין, אסתפמו תרווייהו, ואתפלילו באת
ו"ו.

חדא הוא דכתיב ויהי ערב ויהי בקר, ויהי
ערב, מסטרא דחשף. ויהי בקר, מסטרא

דאור. פיון דעבדו עובדין, מיד אשתכללו
לחד, דכתיב יום אחד. הא רזא דאת ו"ו,
דאתפלילן ביה למהוי חד.

ודא הוא רזא דכתיב ויהי, ולא כתיב והיה.
ויהי, פד אתחזיין ברזא דאל"ף, ועבדו

עובדין, ואסתמו ולא אתחזון, כדין כתיב
ויהי: הוה, והשתא לא איהו הכי, דהא
אתפליל ברזא דו"ו, והשתא פלא יום אחד
(תהלים ק"ב) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו.

ויאמר אלהים יקווי המים מתחת השמים. דא
סטרא תתאה, סטרא חד דברזא דאל"ף,

דאיהי סטרא דאקרי חשף, ודא איהו מתחת
השמים. דהא מההוא סטרא מתפרשן מיין,
ונבעי בנגידו דטמירו, מסטרא אחרא
דלעילא, דאיהו ימינא.

אור דאתגניז, באן אתר אתגניז, ברזא דאת
ו"ו. וכד איהי אתגניז, כולא איתגניזין,

סטרא אחרא גניז עמיה. ועל דא מתחת
השמים אל מקום אחד. ודא הוא סטרא
דאשתאר חד, בלא חבריה פד אתגניז
בקדמיתא. וממההוא סטרא פד אתפלגו מיא,
ואתפנישו בגויה, כדין איתחזי יבשתא מההוא

והספימו שני הצדדים להיות
בשלום, וההבדלה הזו היא
הבדלת המחלקת, להספם
שיהיה הפל אחד, שלם כאחד.
וכשום כך, א"ו הן כאחד. ויקרא
אלהים לאור יום, זה צד אחד של
הסוד של אל"ף. (ולחשף קרא לילה, זה
צד אחד של סוד של אל"ף). לאחר שנפרדו
שני הצדדים לעשות מעשה,
אחד עשה ערב ואחד עשה בקר.
פיון שעשו מעשים, הספימו
שניהם ונכללו באות ו"ו.

זהו שפתיב ויהי ערב ויהי בקר,
ויהי ערב מהצד של חשף, ויהי
בקר מהצד של האור. פיון שעשו
מעשים, מיד השתכללו לאחד,
שפתיב יום אחד. הרי הסוד של
האות ו"ו שנכללו בו להיות
אחד.

וזהו סוד הפתיב ויהי ולא כתיב
ויהי. ויהי, כשנראים בסוד של
אל"ף ועשו מעשים ונסתרו ולא
נראו, אז פתיב ויהי: הנה, ועכשו
אינו כך, שהרי נכלל בסוד של
ו"ו, ועכשו הפל יום אחד, (תהלים
ק"ב) מי ימלל גבורות ה' ישמיע
כל תהלתו.

ויאמר אלהים יקווי המים מתחת
השמים (בראשית א' ט), זה הצד
הפתוח, צד אחד שבסוד של
אל"ף, שהוא צד שנקרא חשף,
וזהו מתחת השמים, שהרי מן
אותו צד נפרדים המים ונובעים
בשפע של טמירות, מצד אחד
שלמעלה, שהוא הימין.

האור שנגנו, באיזה מקום נגנו?
בסוד האות ו"ו. וכשהיא נגננת,
הפל נגנזים, הצד האחר נגנו עמו.
ועל כן מתחת השמים אל מקום
אחד, וזהו הצד שנושאר אחד,
בלי חברו כשנגנו בראשונה.
ומאותו הצד, שנחלקו המים
והתפנסו לתוכו, אז נראתה
היבשה מאותו הצד. והסוד הזה